

ner. De midler, der kan udlånes til modernisering, må efter loven ikke anvendes til udlån til genopretning af ejendommene til trods for, at der er et meget stort opsparat behov for sådanne lån.

Genopretningen kan, som det fremgår af de vedlagte regnskaber, ikke finansieres af ejendommenes drift. Selv om det ville være muligt at låne til formålet i de sædvanlige kreditinstitutioner, ville renter og afdrag ikke kunne betales af driftsudgifterne.

Det forekommer os derfor nærliggende at åbne adgang for fonden til at udlåne en del af de midler, der fremtidig indkommer, ca. 45 mill. kroner i 4. kvartal 1971 og 1. kvartal 1972. Af disse beløb må ca. 25 mill. ialt beregnes til modernisering og sanering. Udlånet kunne ske til 6,5 pct., hvorved arbejderne billiggøres, men forrentning og eventuelle afdrag gør det nødvendigt, at udlejerens får adgang til en lejeforhøjelse i forhold

til investeringen. Det ville heller ikke være urimeligt, da genopretningen i høj grad er i lejernes interesse og ellers ikke vil kunne gennemføres. Der var enighed om disse spørgsmål i en studiekreds med deltagelse af 25 repræsentanter fra Københavns Huslejerforeninger og 25 fra Kjøbenhavns Grundejerforening i vinteren 1969-70, og både i Sverige og Norge er der regler, der gør det muligt at få lejeforhøjelse for større vedligeholdelser.

Genpart af dette brev er tilsendt boligminister Helge Nielsen, der har erklæret sig interesseret i forslaget af beskæftigelsesmæssige grunde, samt til Lejernes Landsorganisation.

Forbundet er indforstået med at inddrage disse tanker i forhandlingerne med Lejernes Landsorganisation, der begynder fredag den 3. december.

Med venlig hilsen

E. Udsen.

/ Aage Thomsen,
direktør.